

— to assist in assessing the mid-term reports/studies/plans and to give advice on priorities and scheduling of the latter part of the consultants' work (1 month)

— to prepare for the Joint Standing Committee and the Nordic Board a summary report of the surveys and studies carried out and recommendations for the follow-up.

The Scheme Organizer will be under supervision by the Nordic Project Co-ordinator.

4. Budget for the Nordic Contribution

The total budget in 1976 prices for the Nordic contribution to this programme is as follows:

	D.kr.
Nordic consultants (9)	1.629.000
Scheme Organizer	45.000
Financial assistance	200.000
	Total 1.874.000

The Nordic consultants are calculated at D.kr. 181.000 per man-year, which besides salaries and allowances also includes costs of transportation, pension benefits, insurances, recruitment and training.

Financial assistance comprises allowances for local transport and subsistence, stationery and training material.

26. ágúst 1977.

Nr. 15.

AUGLÝSING

um fullgildingu alþjóðasamnings um varnarráðstafanir og refsingar vegna glæpa gegn einstaklingum er njóta alþjóðlegrar verndar, þ. á m. sendierindrekum.

Hinn 2. ágúst 1977 var skrásett hjá framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna í New York móttaka fullgildingarskjals Íslands að alþjóðasamningi um varnarráðstafanir og refsingar vegna glæpa gegn einstaklingum er njóta alþjóðlegrar verndar, þ. á m. sendierindrekum, sem gerður var í New York hinn 14. desember 1973, en samningur þessi var undirritaður af Íslands hálfu hinn 10. mars 1974.

Samningurinn gengur í gildi fyrir Ísland hinn 1. september n. k. og er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 26. ágúst 1977.

Einar Ágústsson.

Henrik Sv. Björnsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

um varnarráðstafanir og refsingar vegna glæpa gegn einstaklingum er njóta alþjóðlegrar verndar, þ. á m. sendierindrekum.

Aðildarríki samnings þessa, hafa í huga markmið og grundvallarreglur sáttmála Sameinuðu þjóðanna varðandi

CONVENTION

on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents.

The States Parties to this Convention, Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations

varðveislu heimsfriðar og eflingar vinnulegra samskipta og samvinnu ríkja á milli,

líta svo á að þeir glæpir gegn sendi-erindrekum og þeim einstaklingum öðrum, er njóta alþjóðlegrar verndar, sem stofna öryggi slíkra einstaklinga í hættu feli í sér alvarlega ógnun við viðgang eðlilegra alþjóðasamskipta, sem nauðsynleg eru samvinnu ríkja,

telja framning slíkra glæpa vera alvarlegt áhyggjuefni hinu alþjóðlega samfélagi.

eru sannfærð um að brýna nauðsyn beri til viðeigandi áhrifaríkra varnarráðstafana gegn og refsingu fyrir slíka glæpi,

hafa orðið ásátt um það sem hér fer á eftir:

1. grein

Í samningi þessum merkir:

1. „einstaklingur er nýtur alþjóðlegrar verndar“:
 - a) þjóðhöfðingi, þar með talinn sérhver í hópi þeirra manna, sem sameiginlega gegna störfum þjóðhöfðingja samkvæmt stjórnarskrá viðkomandi ríkis, forsætisráðherra eða utanríkisráðherra, hvenær sem slíkur einstaklingur er staddur í erlendu ríki, svo og sá úr fjölskyldu hans sem kann að vera í fylgd með honum;
 - b) sérhver fulltrúi eða embættismaður ríkis, eða sérhver embættismaður eða annar starfsmaður alþjóðastofnunar er ríkisstjórnir eiga aðild að, sem hvenær og hvar sem glæpur kann að vera framinn gegn honum, opinberum vinnustað hans, einkadvalarstað hans eða farartæki hans á samkvæmt ákvæðum þjóðaréttar rétt á sérstakri vernd gegn hvers konar árásum á hans eigin persónu, frelsi hans eða virðingu, svo og þeir úr fjölskyldu hans sem teljast til heimilis hans;
2. „meintur brotamaður“ merkir þann einstakling sem svo er ástátt um, að nægilegar sannanir eru til þess að

concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardizing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for co-operation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. “internationally protected person” means:
 - a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him;
 - b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organization of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household;
2. “alleged offender” means a person as to whom there is sufficient evidence to determine *prima facie* that

ákvarða þegar í stað án frekari rannsóknar (prima facie) að hann hafi framið eða átt hlutdeild í að fremja einn eða fleiri þeirra glæpa, sem greindir eru í 2. grein.

2. grein.

1. Af hálfu allra samningsríkja skal sérhver sá ásetningsverknaður, sem hér er talinn, teljast glæpur samkvæmt landslögum:
 - a) morð, mannrán eða önnur árás gegn persónu eða frelsi einstaklings er nýtur alþjóðlegrar verndar;
 - b) ofbeldisárás gegn opinberum vinnustað, einkadvalarstað eða farartæki einstaklings er nýtur alþjóðlegrar verndar ef líklegt er að slík árás stofni persónu hans eða frelsi í hættu;
 - c) hótun um að fremja einhvern slíkan verknað;
 - d) tilraun til þess að fremja einhvern slíkan verknað;
 - e) verknaður er felur í sér hlutdeild í einhverri slíkri árás.
2. Sérhvert samningsríki skal lýsa slíka glæpi refsiverða og mæla fyrir um hæfilegar refsingar með tilliti til hins alvarlega eðlis þeirra.
3. Ákvæði 1. og 2. málsgreinar þessarar greinar draga á engan hátt úr þeim skyldum sem samkvæmt þjóðarétti hvíla á samningsríkjum að gera allar tilhlýðilegar ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir aðrar árásir á persónu, frelsi eða virðingu einstaklings er nýtur alþjóðlegrar verndar.

3. grein

1. Sérhvert samningsríki skal gera þær ráðstafanir er nauðsynlegar mega teljast til þess að tryggja meðferð lög sögu af þess hálfu varðandi glæpi þá sem ákvæði 2. greinar taka til í þeim tilvikum er nú skal greina:
 - a) þegar glæpurinn er framinn á landssvæði þessa ríkis eða um

he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

Article 2

1. The international commission of:
 - a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;
 - b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty;
 - c) a threat to commit any such attack;
 - d) an attempt to commit any such attack; and
 - e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack
 shall be made by each State Party a crime under its internal law.
2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.
3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

Article 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases:
 - a) when the crime is committed in the territory of that State or on

- borð í loftfari eða skipi sem skrásett er í ríkinu;
- b) þegar hinn meinti brotamaður er ríkisborgari þessa ríkis;
 - c) þegar glæpurinn er framinn gegn einstaklingi er nýtur alþjóðlegrar verndar samkvæmt ákvæðum 1. greinar og nýtur réttarins sakir starfa er hann gegnir í nafni þessa ríkis.
2. Sérhvert samningsríki skal á sama hátt gera þær ráðstafanir er teljast mega nauðsynlegar til þess að tryggja meðferð lögsögu af þess hálfu varðandi slíka glæpi í þeim tilvikum þau sem hinn meinti brotamaður er staddur á landssvæði þess og það framselur hann ekki samkvæmt ákvæðum 8. greinar til einhvers þess ríkis sem talið er í 1. málsgrein þessarar greinar.
 3. Ákvæði samnings þessa koma ekki á neinn hátt í veg fyrir meðferð refsilögsögu samkvæmt landslögum.

4. grein

Samningsríki skulu vinna saman að því að koma í veg fyrir glæpi þá sem taldir eru í 2. grein, einkum með því að:

- a) gera allar raunhæfar ráðstafanir til þess að hindra að unnið sé á landssvæði þeirra að undirbúningi slíkra glæpa hvort sem hugsað er til þess að fremja þá á þeirra eigin landssvæði eða utan þess;
- b) skiptast á upplýsingum og samræma stjórnsýsluaðgerðir og eftir atvikum aðrar aðgerðir til þess að koma í veg fyrir að slíkir glæpir verði framdir.

5. gr.

1. Hafi einhver þeirra glæpa sem kveðið er á um í 2. grein verið framið í samningsríki skal það, ef ætla má að meintur brotamaður hafi flúið af yfirráðasvæði þess, tilkynna öllum öðrum ríkjum sem hlut eiga að máli, annaðhvort beint eða fyrir milligöngu aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna, allar staðreyndir er máli skipta varðandi glæp þann sem fram-

board a ship or aircraft registered in that State;

- b) when the alleged offender is a national of that State;
 - c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.
2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.
 3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by:

- a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;
- b) exchanging information and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary-General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regard-

inn hefur verið ásamt öllum fyrir-
liggjandi upplýsingum um hver hinn
meinti brotamaður sé.

2. Hvenær sem framinn hefur verið ein-
hver sá glæpur sem ákvæði 2. greinar
taka til gegn einstaklingi er nýtur al-
þjóðlegrar verndar þá skal sérhver
það samningsríki sem býr yfir upp-
lýsingum er lúta að þeim, sem glæpur
beindist gegn, eða atvikum sem verkn-
aðinn varða leitast við að senda þær
áfram í samræmi við landslög sín án
tafar og sem ítarlegastar til þess ríkis
sem hlutaðeigandi einstaklingur
gegndi skyldustörfum fyrir.

6. gr.

1. Eftir að hafa gengið úr skugga um
að málsatvik réttlæti slíkt, skal samn-
ingsríki þar sem meintur brotamaður
er staddur, gera viðeigandi ráðstaf-
anir í samræmi við eigin lög til þess
að tryggja nærveru hans vegna sak-
sóknar eða framsals. Tilkynna skal
slíkar ráðstafanir án tafar, annað-
hvort beint eða með milligöngu aðal-
framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóð-
anna, til:
 - a) ríkis þess þar sem glæpurinn var
framinn;
 - b) ríkis þess eða ríkja þar sem hinn
meinti brotamaður á ríkisfang
eða, sé hann ríkisfangslaus, þess
ríkis þar sem hann hefur fasta
búsetu;
 - c) ríkis þess eða ríkja þar sem við-
komandi einstaklingur er nýtur
alþjóðlegrar verndar á ríkisfang
eða þess ríkis sem hann gegndi
skyldustörfum fyrir;
 - d) allra annarra ríkja sem hlut eiga
að máli. og
 - e) þeirrar alþjóðastofnunar sem við-
komandi einstaklingur er nýtur
alþjóðlegrar verndar og í hlut á
starfar hjá eða er fulltrúi fyrir.
2. Sérhver sá einstaklingur, er ráðstaf-
anir sem kveðið er á um í 1. máls-
grein þessarar greinar beinast gegn,
skal hafa rétt til þess:
 - a) að hafa án tafar samband við
næsta þar til bærán fulltrúa þess

ing the identity of the alleged of-
fender.

2. Whenever any of the crimes set forth
in article 2 has been committed
against an internationally protected
person, any State Party which has
information concerning the victim
and the circumstances of the crime
shall endeavour to transmit it, under
the conditions provided for in its in-
ternal law, fully and promptly to the
State Party on whose behalf he was
exercising his functions.

Article 6

1. Upon being satisfied that the cir-
cumstances so warrant, the State
Party in whose territory the alleged
offender is present shall take the
appropriate measures under its in-
ternal law so as to ensure his pre-
sence for the purpose of prosecution
or extradition. Such measures shall
be notified without delay directly or
through the Secretary-General of the
United Nations to:
 - a) the State where the crime was
committed;
 - b) the State or States of which the
alleged offender is a national or,
if he is a stateless person, in whose
territory he permanently resides;
 - c) the State or States of which the
internationally protected person
concerned is a national or on
whose behalf he was exercising
his functions.
 - d) all other States concerned; and
 - e) the international organization of
which the internationally pro-
tected person concerned is an offi-
cial or an agent.
2. Any person regarding whom the
measures referred to in paragraph
1 of this article are being taken shall
be entitled:
 - a) to communicate without delay
with the nearest appropriate re-

ríkis þar sem hann á ríkisfang eða sem á annan hátt er heimilt að vernda réttindi hans eða, sé hann ríkisfangslaus, fulltrúa þess ríkis sem hann æskir og reiðubúið er til þess að vernda réttindi hans; og

- b) að fá fulltrúa þess ríkis í heim-sókn.

7. gr.

Samningsríki sem meintur brotamaður er staddur í skal, svo framarlega sem það framselur hann ekki, án nokkurrar undantekningar og án óeðlilegrar tafar, vísa málinu til viðeigandi yfirvalda sinna til saksóknar og meðferðar að lögum þess ríkis.

8. gr.

1. Að svo miklu leyti sem glæpa þeirra sem kveðið er á um í 2. grein er ekki getið sem framsalshæfra afbrota í gildandi framsalssamningum milli samningsríkja þá skulu þeir teljast til slíkra afbrota. Samningsríkin takast á hendur að lýsa slíka glæpi framsalshæf afbrot í sérhverjum framsalssamningi sem þau kunna að gera með sér hér eftir.
2. Ef samningsríki sem gerir það að skilyrði fyrir framsali að samningur sé í gildi þar að lútandi og því berst beiðni um slíkt framsal frá öðru samningsríki sem það hefur ekki gert við samning um framsal þá getur það, ef það ákveður framsal, litið á þennan samning sem lagagrundvöll fyrir framsali að því er tekur til slíkra glæpa. Framsal skal háð þeirri formlegu málsmeðferð og þeim skilyrðum öðrum er lög þess lands er beiðnina fær kveða á um.
3. Samningsríki þau, sem ekki gera það að skilyrði fyrir framsali að samningur sé í gildi þar að lútandi, skulu sín í milli viðurkenna að slíkir glæpir heyri til afbrota er framsal liggur við og skal það háð þeirri formlegu málsmeðferð og þeim skilyrðum öðrum er lög þess lands er beiðnina fær kveða á um.

representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rights; and

- b) to be visited by a representative of that State.

Article 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

4. Fara skal með sérhvern þann glæp er hér um ræðir, að því er tekur til framsals milli Samningsríkjanna, á þann hátt sem hann hafi ekki einungis gerst á þeim stað þar sem hann var framinn heldur og á landssvæði þeirra ríkja er samkvæmt ákvæðum 1. málsgreinar 3. greinar þer skylda til þess að tryggja meðferð lögsögu af þess hálfu.

9. gr.

Sérhverjum þeim einstaklingi, sem málsmeðferð er beint gegn vegna einhvers þeirra glæpa sem kveðið er á um í 2. grein, skal tryggð réttlát meðferð á öllum stigum málsins.

10. gr.

1. Samningsríki skulu veita hvert öðru alla hugsanlega aðstoð í sambandi við meðferð refsímáls er höfðað hefur verið vegna þeirra glæpa sem kveðið er á um í 2. grein, þar á meðal láta í té hverjar þær sannanir er þau kunna að hafa í sínum fórum og nauðsynlegar eru fyrir meðferð málsins.
2. Ákvæði 1. málsgreinar þessarar greinar skulu ekki hafa áhrif á skuldbindingar varðandi gagnkvæma aðstoð á sviði réttarfars sem kunna að felast í öðrum samningum.

11. gr.

Samningsríki þar sem mál er höfðað gegn meintum brotamanni skal tilkynna aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna endanlega málsniðurstöðu, en hann skal síðan senda þær upplýsingar áfram til allra annarra samningsríkja.

12. gr.

Ákvæði þessa samnings skulu ekki hafa áhrif á framkvæmd sáttmála um griðastað sem í gildi eru við samþykkt þessa samnings milli ríkja þeirra sem aðild eiga að þeim sáttmálum. Hins vegar má ríki sem á aðild að þessum samningi ekki bera fyrir sig ákvæði þeirra sáttmála gagnvart öðru ríki sem aðild á að þessum samningi en ekki sáttmálanum.

4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

Article 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

13. gr.

1. Sérhver deila, sem kann að koma upp milli tveggja eða fleiri samningsríkja varðandi túlkun eða beitingu á ákvæðum hans, og ekki verður leyst með samningaumleitunum, skal ef aðili óskar lögð í gerð. Ef deiluaðilar hafa ekki innan sex mánaða frá dagsetningu beiðnar um gerðardóm getað komið sér saman um skipun gerðardómsins getur hvor þeirra sem er skotið málinu til Alþjóðadómstólsins með beiðni í samræmi við ákvæði samþykka dómstólsins.
2. Sérhvert samningsríki getur við undirritun eða fullgildingu samningsins eða síðari aðild að honum lýst yfir því, að það telji sig óbundið af ákvæðum 1. málsgreinar þessarar greinar. Önnur samningsríki skulu eigi bundin af ákvæðum 1. málsgreinar þessarar greinar gagnvart ríki sem gert hefur slíkan fyrirvara.
3. Sérhvert samningsríki sem gert hefur fyrirvara í samræmi við 2. málsgrein þessarar greinar getur hvenær sem er afturkallað slíkan fyrirvara með því að senda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna tilkynningu þess efnis.

14. gr.

Samningur þessi skal liggja frammi í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York til undirritunar fram til 31. desember 1974.

15. gr.

Samningur þessi er háður fullgildingu. Fullgildingarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til vörslu.

16. gr.

Sérhverju ríki skal heimilt að gerast síðar aðili að samningi þessum. Aðildarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til vörslu.

17. gr.

1. Samningur þessi skal öðlast gildi á þriðugasta degi frá þeim degi talið er

Article 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974 at United Nations Headquarters in New York.

Article 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date

tuttugu og tvö ríki hafa afhent aðalfrankvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til vörslu fullgildingar- eða aðildarskjöl sín.

2. Að því er tekur til sérhvers þess ríkis sem fullgildir eða gerist aðili að samningi þessum eftir að tuttugu og tvö ríki hafa afhent fullgildingar- eða aðildarskjöl sín til vörslu skal samningurinn öðlast gildi á þrítugasta degi eftir að það ríki afhenti fullgildingar- eða aðildarskjál sitt.

18. gr.

1. Sérhvert aðildarríki getur sagt samningi þessum upp með skriflegri tilkynningu til aðalfrankvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna.
2. Slík uppsögn skal taka gildi þegar sex mánuðir eru liðnir frá þeim degi er aðalfrankvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna barst í hendur tilkynning um uppsögnina.

19. grein

Aðalfrankvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal meðal annars tilkynna öllum ríkjum:

- a) undirritanir undir þennan samning, afhendingar fullgildingar- eða aðildarskjála samkvæmt ákvæðum 14., 15. og 16. greinar, og tilkynningar samkvæmt 18. grein;
- b) gildistökudag samnings þessa í samræmi við ákvæði 17. greinar.

20. grein

Frumrit samnings þessa sem gerður er á ensku, frönsku, kínversku, spönsku og rússnesku með jafngildum textum skal aðalfrankvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna varðveita og skal hann senda öllum ríkjum staðfest eftirrit af því.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sem til þess hefur verið veitt fullt umboð af hálfu ríkisstjórna sinna ritað nöfn sín undir samning þennan sem lagður var fram til undirritunar í New York 14. dag desembermánaðar 1973.

of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 19

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States, *inter alia*:

- a) of signatures to this Convention of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 of notifications made under article 18;
- b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

Article 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.